

Паніум — число тринадцять

Повернення до Паніуму

Jeff Pippenger

2026-02-17

Від Кесарії Філіппової до Кесарії Приморської, із зупинкою в дорозі на горі Преображення; Петро символізує сто сорок чотири тисячі, які досягають віхи Свята Сурм у лінії, збудованій на двох лініях із двадцяти двох віршів двадцять третього розділу Левита, у поєднанні з п'ятидесятницьким періодом за часів Христа. Двадцять третій розділ Левита, хрест, П'ятидесятниця і Корнилій, який посилає по Петра, — усе це зведено рядок на рядок із символікою третьої, шостої та дев'ятої години.

Христос о третій, шостій і дев'ятій годинах на хресті; Петро о третій і дев'ятій годинах у день П'ятидесятниці, і Корнилій — о дев'ятій годині; Петро — о шостій годині в Йоппі та о третій годині в Кесарії Філіпповій — усе це пов'язане з одинадцятим розділом книги Даниїла, віршами з тринадцятого по п'ятнадцятий, бо Кесарія Філіппова є також Паніум.

Петро проповідував із книги пророка Йоїла в день П'ятидесятниці, і коли він виголосив своє послання домові Корнилія, Святий Дух був вилитий на язичників, як був вилитий на юдеїв у день П'ятидесятниці. Виливання Святого Духа спочатку для юдеїв, а потім для язичників було прообразом виливання Святого Духа в останні дні. Виливання в останні дні є подвійним: воно починається покропленням під час 9/11, що зрештою переходить у проголошення опівнічного кличу, яке сягає недільного закону і тоді стає гучним кличем третього ангела, де і коли пізній дощ виливається без міри.

Тож, діти Сіону, радійте і тіштеся Господом, Богом вашим: бо він дав вам у міру ранній дощ і зішле для вас дощ — ранній і пізній — у першому місяці. І гумна будуть повні пшениці, а чани переливатимуться вином і оливою. І відшкодую вам роки, які з'їли сарана, червець, гусінь і повзун, моє велике військо, яке я послав серед вас. Йоїл 2:23–25.

Петро представляє тих, хто бере участь в історії попереднього помірною кроплення від 11 вересня аж до недільного закону, а також пізнього дощу, який відновлює «роки», що представляють чотири покоління зростаючого бунту лаодикійського Адвентизму сьомого дня, які були знищені. У храмі, о дев'ятій годині, Петро представив відновлення років з книги Йоїла.

Отож, покайтеся і наверніться, щоб були заглажені ваші гріхи, коли настануть часи відроди від лица Господнього; і Він пошле Ісуса Христа, який був вам раніше проповіданий; Його мусить прийняти небо аж до часів відновлення всього, про що Бог говорив устами всіх Своїх святих пророків від початку світу. Бо Мойсей справді сказав праотцям: Пророка, подібного до мене, Господь, Бог ваш, підійме вам із-поміж братів ваших; Його слухайте в усьому, що тільки Він говоритиме вам. І станеться, що кожна

душа, яка не послухає Того Пророка, буде вигублена з-посеред народу. Так, і всі пророки від Самуїла і ті, що після нього, скільки їх говорило, так само провіщали про ці дні. Дії апостолів 3:19–24.

Згладження гріхів є остаточним ділом Христа на слідчому суді, і воно починається від дому Божого.

Бо настав час, щоб суд почався з дому Божого; а коли він починається спершу з нас, який буде кінець тим, що не коряться Божій Євангелії? І якщо праведник ледве спасеться, де з'являться безбожний і грішник? Тому ті, що страждають за Божою волею, нехай, чинячи добро, доручають збереження душ своїх Йому, як вірному Творцеві. 1 Петра 4:17–19.

Петро зрозумів у день П'ятидесятниці, а також у домі Корнилія в Кесарії при морі, що книга Йоїла сповнюється. П'ятидесятниця репрезентує недільний закон, коли суд завершується для Дому Божого, а тоді переходить до язичників. Його вістка при недільному законі є тією самою вісткою, що проголошується при приході Опівнічного Крику. Альфа-проголошення є початком пророчого періоду, який завершується омега-проголошенням. Петро представляє тих, хто проголошує вістку, а вістка розпочинається своїм наділенням силою, що позначене розв'язанням осла ісламу. Осел розв'язується, щоб позначити початок Опівнічного Крику, і він розв'язується знову при недільному законі, який є завершенням Опівнічного Крику.

Отже, Петро також представляє тих, які зробили передбачення про удар ісламу по Сполучених Штатах. Послання Петра під час Опівнічного кличу є виправленням послання, яке знаменувало перше розчарування та початок часу зволікання. Отже, Петро представляє тих, які проголошують послання Опівнічного кличу і склали перше основоположне випробування, що настало у 2024 році та завершилося 8 травня 2025 року обранням першого американського Папи, у виконання чотирнадцятого вірша одинадцятого розділу книги Даниїла.

Період від свята Труб до П'ятдесятниці є третім і лакмусовим випробуванням п'ятдесятницького періоду, представленого у Левіті 23. Принцип трьох ангелів, який окреслила сестра Вайт, є також просто елементарною арифметикою. Вона зазначає, що не може бути третьої вістки без першої й другої. Оскільки Петро проповідує книгу Йоїла під час п'ятдесятницького недільного закону, то він також навчає з книги Йоїла на початку проголошення вістки Опівнічного Крику, що є лакмусовим і третім випробуванням п'ятдесятницького періоду. Отже, Петро представляє вірних упродовж трьохетапного процесу випробування, який розпочався з розпечатання Одкровення Ісуса Христа 31 грудня 2023 року. Якщо Петро присутній на третьому етапі, він мусив пройти два попередні етапи, бо не може бути третього без першого й другого.

Період запечатлення ста сорока чотирьох тисяч розпочався 9/11 і відкрив триетапний випробувальний процес, представлений трубним закликком 9/11 до повернення до підвалин, а тоді настало випробування першого розчарування 18 липня 2020 року. Третє випробування історії — недільний закон. Пророча пустеля настала 18 липня 2020 року, і в

межах цього періоду пустелі, у липні 2023 року, «голос» почав волати, а потім 31 грудня 2023 року, через двадцять два роки після 9/11, розпочалося розпечатання Об'явлення Ісуса Христа. Проміжок від 2023 року до недільного закону (коли звершується досконале сповнення 2,300 днів) позначає цей період як такий, що починається «23» і закінчується «23», бо зачинені двері 22 жовтня 1844 року є прообразом зачинених дверей при недільному законі. 2300-річне пророцтво представлене «23» у 2,300.

1844 рік став завершенням історії першого й другого ангелів. Ця історія розпочалася з приходу першого ангела у 1798 році й завершилася сорок шість років потому, у 1844 році. Ці сорок шість років являють собою міллеритський храм, до якого Христос раптово увійшов у 1844 році. Людський храм побудований на основі «23» хромосом як у чоловіка, так і в жінки, тим самим позначаючи «23» як символ праці, яку Христос розпочав у 1844 році. Та праця полягала в поєднанні Його Божества з нашою людськістю. Ісус використовує природний світ для ілюстрації духовного, а праця, що розпочалася в 1844 році, по завершенні 2 300 років, представлена поєднанням «23» чоловічих і «23» жіночих хромосом. Коли чоловік бере шлюб із жінкою, вони стають одним тілом, і шлюб — це те, що Христос розпочав у 1844 році. Зачинені двері 1844 року узгоджуються із зачиненими дверима недільного закону, а символом тих зачинених дверей є «23».

Проміжок від 31 грудня 2023 року до «23» недільного закону визначає період, що починається альфою «23» і закінчується омегою «23». Він також репрезентує період храму ста сорока чотирьох тисяч. Та сама історія є фракталом від 9/11 до недільного закону. 1844 рік репрезентований числом «23» і позначає початок слідчого суду над мертвими. 9/11 позначає початок слідчого суду над живими, і тому 9/11 також має число «23». Період від 9/11 до недільного закону — це період з альфою «23» та омегою «23». Проміжок від 2023 року до недільного закону є фракталом від 9/11 до недільного закону, і в ньому зводиться храм ста сорока чотирьох тисяч. Міллеритський храм був періодом у сорок шість років, але в останні дні часу вже не буде; і міллеритські сорок шість років на початку адвентизму є типом того самого періоду в завершенні адвентизму, і цей період починається та закінчується «23», утворюючи міллеритське число сорок шість.

Усі три ці історії становлять триетапний процес випробування (міллеріти, від 9/11 до недільного закону і від 2023 року до недільного закону). Історія розпочалася трубним покликком Михаїла, який воскресив Мойсея та Іллю 31 грудня 2023 року, і коли Михаїл, який є Христом, воскрешає, Він робить це при звуці сурми.

Бо Господь Сам зійде з неба з окликом, з голосом архангела і з Божою сурмою, і мертві в Христі воскреснуть першими. 1 Солунян 4:19.

Михаїл — архангел, і саме його голос у поєднанні із сурмою Божою воскрешає, і Послання Юди повідомляє, що Михаїл воскресив Мойсея.

Однак архангел Михаїл, коли сперечався з дияволом за тіло Мойсея, не наважився висунути проти нього наклепливе обвинувачення, але сказав: Нехай Господь докорить тобі. Юда 1:9.

Христос, як Архангел Михаїл, зняв печать з Одкровення про Себе 31 грудня 2023 року, коли Він тоді воскресив Мойсея та Іллю, двох свідків, що були вбиті 18 липня 2020 року. Тоді настало альфа-випробування зовнішніх підвалин. Ангел, що зійшов 9/11, затрубив у сурму пророка Єремії, коли Він кликав вірних назад до міллеритських підвалин, і паралельно з цим сурма Михаїла ввела випробування підвалин. Випробування представлене Даниїла 11:14, де "грабіжники твого народу" утверджують зовнішнє видіння. Міллерити визначили, що саме Рим виконав цей вірш і утвердив видіння.

8 травня 2025 року розпочалося зведення храму на наріжному камені — камені підвалини. Через тридцять років після 1996 року — коли звістка, з якої 1989 року було знято печать, була формально утверджена — розпочався процес формалізації звістки, з якої 31 грудня 2023 року було знято печать.

Формалізація 1996 року послання 1989 року відбулася через двісті двадцять років після прибуття його історичного суб'єкта 1776 року. Зняття печаті 2023 року відбулося через двадцять два роки після того, як формалізацію 1996 року було підтверджено 11 вересня 2001 року через пророчий прояв ісламу.

Петро представляє вісників цієї священної історії, які успішно проходять як випробування підвалини, так і випробування храму. Випробування храму включає виправлення проваленого послання від 18 липня 2020 року. Через тридцять років після того, як послання 1989 року було формалізоване у 1996 році, випробування храму включає працю з виправлення, а потім повторного проголошення послання про ісламський удар по Нешвіллу, штат Теннессі. Формалізацію послання 1989 року було засвідчено виданням журналу «Time of the End» у 1996 році. Журнал висвітлював останні шість віршів одинадцятого розділу книги Даниїла і визначав недільний закон у Сполучених Штатах. Промислом Божим неактивне служіння, яке роками раніше вже мало назву «Future for America», було передане нашому служінню попередніми керівниками того служіння, які не мали світла щодо послання 1989 року.

У 1996 році наше служіння набуло назви «Майбутнє для Америки», і було видано публікацію, у якій викладено звістку, що окреслювала майбутнє Америки, як воно представлено в останніх шести віршах одинадцятої глави книги Даниїла. Сполучені Штати розпочали своє пророче піднесення у 1776 році, а через «22» роки, у час кінця 1798 року, Сполучені Штати розпочали свою роль як шосте царство біблійного пророцтва, «220» років після 1776 року. У 1996 році було формалізовано звістку про Сполучені Штати у пророцтві «220» років від 1776-го, і «22» роки від тієї точки до 1798-го пов'язуються з Вільямом Міллером, який виголосив свою першу публічну проповідь у 1831 році, «220» років після видання Біблії короля Якова. Початок і завершення адвентизму підкреслюють формалізацію звістки, яка розпечатується в час кінця.

Через тридцять років після 1996 року, у 2026 році, випробування храму охоплює працю з виправлення вістки від 18 липня 2020 року. Отже, альфа-вістка 1989 року, вістка для останнього покоління, яка була формалізована 1996 року, розпочала тридцятирічний період,

що завершився випробуванням щодо виправлення та формалізації вістки. Ці тридцять років є символом священства ста сорока чотирьох тисяч, які формалізують вістку Опівнічного Кличу. Петро представляє тих, хто звершує цю працю в період другого омега-випробування храму.

Сестра Вайт повідомляє, що Бог допускає проникнення омани в середовище Його народу, щоб спонукати їх до дослідження.

Бог збудить Свій народ; якщо інші засоби виявляться безсилими, у їхнє середовище проникнуть ересі, які їх просіють, відділяючи полуку від пшениці. Господь закликає всіх, хто вірить Його слову, пробудитися від сну. Дорогоцінне світло, відповідне для цього часу, уже з'явилося. Це біблійна істина, що виявляє небезпеки, які вже стоять перед нами. Це світло має спонукати нас до старанного вивчення Святого Письма і до якнайретельнішого критичного перегляду позицій, яких ми дотримуємося.

Це твердження є частиною уривка, яким буде повністю завершено цю статтю. У статтях і на наших суботніх зустрічах у Zoom я сплутав деякі символи під час розгляду Даниїла 11:10–15, і хоча ми внесли необхідні виправлення, мене відвернуло від прагнення дійти висновку в серії статей про Паніум — битву, що веде до недільного закону. Тепер настав час повернутися до Паніуму, і коли ми це зробимо, у нас буде додаткова лінія доказів, представлена Петром у Кесарії Філіпповій, яка є Паніумом.

Тепер ми повернемося до нашого розгляду віршів від десятого до шістнадцятого одинадцятого розділу книги пророка Даниїла, які ілюструють приховану історію сорокового вірша. Ми зупинилися у вересні, тож минуло приблизно п'ять місяців.

Петро закликає братів своїх «зростати в благодаті та в пізнанні Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа». Щоразу, коли народ Божий зростає в благодаті, він постійно здобуватиме дедалі ясніше розуміння Його Слова. Він розпізнаватиме нове світло й красу в його священних істинах. Так було в історії Церкви в усі віки, і так буде до кінця. Але коли занепадає справжнє духовне життя, завжди виявляється схильність припинити поступ у пізнанні істини. Люди заспокоюються на світлі, вже прийнятому зі Слова Божого, і знеохочують будь-яке подальше дослідження Писання. Вони стають консервативними й намагаються уникати дискусій.

Той факт, що серед Божого народу немає полеміки чи збурення, не слід вважати остаточним доказом того, що вони міцно тримаються здорового вчення. Є підстави побоюватися, що вони можуть не розрізняти чітко істину й помилку. Коли дослідження Писання не породжує нових питань, коли не виникає розбіжностей у поглядах, які спонукали б людей самостійно досліджувати Біблію, щоб упевнитися, що вони мають істину, тепер, як і в давнину, буде чимало таких, які триматимуться традиції й поклонятимуться тому, чого не знають.

Мені було показано, що багато хто, хто заявляє, ніби має знання істини теперішнього часу, не знають, у що вони вірять. Вони не розуміють доказів своєї віри. Вони не мають належної оцінки справи теперішнього часу. Коли настане час випробування, деякі, хто

нині проповідує іншим, при розгляді позицій, яких вони дотримуються, виявлять, що є багато речей, для яких вони не можуть дати задовільного пояснення. Поки їх таким чином не випробують, вони не усвідомлюють свого великого незнання. І в церкві є багато таких, хто сприймає як належне, що розуміє те, у що вірить; але, доки не виникне суперечка, вони не знають власної слабкості. Коли їх відділять від одновірців і змусять стояти сам на сам, щоб пояснити свою віру, вони будуть здивовані, побачивши, наскільки плутаними є їхні уявлення про те, що вони приймали за істину. Безперечно, що серед нас відбулося відступлення від живого Бога й звернення до людей, коли людську мудрість ставлять на місце Божої.

Бог пробудить Свій народ; якщо інші засоби не подіють, серед них з'являться єресі, які просіють їх, відділяючи полу від пшениці. Господь закликає всіх, хто вірить Його слову, прокинутися від сну. Прийшло дорогоцінне світло, відповідне цьому часу. Це біблійна істина, яка показує небезпеки, що стоять просто перед нами. Це світло має спонукати нас до старанного вивчення Святого Письма і до якнайкритичнішого дослідження позицій, яких ми дотримуємося. Бог бажає, щоб усі аспекти й положення істини були ретельно й наполегливо досліджені, з молитвою і постом. Віруючим не слід задовольнятися припущеннями та нечіткими уявленнями про те, що становить істину. Їхня віра має бути міцно заснована на Божому слові, щоб коли настане час випробування і їх поставлять перед радами для відповіді за свою віру, вони були спроможні дати звіт про надію, що в них, з лагідністю та страхом.

Агітуйте, агітуйте, агітуйте. Питання, які ми представляємо світові, мають бути для нас живою реальністю. Важливо, щоб, захищаючи вчення, які ми вважаємо основоположними статтями віри, ми ніколи не дозволяли собі вдаватися до аргументів, що не є цілком обґрунтованими. Такі аргументи можуть і змусити опонента замовкнути, але вони не служать істині. Ми повинні наводити обґрунтовані аргументи, які не лише змушуватимуть наших опонентів замовкнути, а й витримають найприскіпливішу й найретельнішу перевірку. У тих, хто виробив у собі навички полеміста, є велика небезпека, що вони не обходитимуться зі Словом Божим неупереджено. Зустрічаючись із опонентом, ми повинні щиро прагнути подавати питання так, щоб пробудити в його розумі переконання, а не лише намагатися вселяти впевненість віруючому.

Якими б не були інтелектуальні досягнення людини, нехай він ані на мить не думає, що немає потреби в ретельному й безперервному дослідженні Святого Письма заради більшого світла. Як народ, ми покликані кожен особисто бути дослідниками пророцтв. Ми повинні пильнувати з ревністю, щоб розпізнати будь-який промінь світла, який Бог явить нам. Ми маємо вловлювати перші пробіски істини; і через молитовне вивчення може бути здобуте ясніше світло, яке можна представити іншим.

Коли Божий народ перебуває в самозаспокоєності й задовольняється своїм нинішнім світлом, можемо бути певні, що Він не виявить їм прихильності. Його воля полягає в тому, щоб вони невпинно просувалися вперед, приймаючи примножене й постійно зростаюче світло, яке сяє для них. Нинішній стан церкви не до вподоби Богові. З'явилася самовпевненість, що привела їх до переконання, ніби немає потреби в більшій

істині та більшому світлі. Ми живемо в час, коли Сатана діє праворуч і ліворуч, попереду й позаду нас; і все ж, як народ, ми спимо. Бог волисть, щоб був почутий голос, який пробудить Його народ до дії.

Замість того, щоб відкрити душу для прийняття променів світла з небес, дехто діє у протилежному напрямку. І через пресу, і з проповідницьких кафедр були представлені погляди щодо богонатхненності Біблії, які не мають схвалення ні Духа, ні Слова Божого. Безперечно, жодна людина чи група людей не повинні братися висувати теорії з питання такої великої ваги без ясного «Так говорить Господь» на їх підтвердження. А коли люди, обтяжені людськими немочами, які в більшій чи меншій мірі зазнають впливу довколишніх чинників і мають успадковані та набуті нахили, що аж ніяк не роблять їх ані мудрими, ані спрямованими до небесного, беруться виставляти Слово Боже на суд і виносити присуд щодо того, що є божественне, а що — людське, вони діють без Божої поради. Господь не дасть успіху такій справі. Наслідки будуть згубними як для того, хто цим займається, так і для тих, хто приймає це як діло від Бога. Теорії, подані щодо природи богонатхненності, породили в багатьох скептицизм. Скінченні істоти зі своїми вузькими, короткозорими поглядами вважають себе спроможними критикувати Святе Письмо, кажучи: «Цей уривок потрібний, а той непотрібний і не є богонатхненним».

Христос не давав жодних таких настанов щодо Писань Старого Завіту, єдиної частини Біблії, якою володіли люди Його часу. Його вчення було покликане спрямувати їхні уми до Старого Завіту й виразніше висвітлити великі теми, що там представлені. Протягом віків народ Ізраїлю віддалявся від Бога й утратив із поля зору дорогоцінні істини, які Він доручив їм. Ці істини були вкриті марновірними формами й обрядами, що приховували їхній істинний зміст. Христос прийшов, щоб усунути нашарування непотребу, які затьмарили їхній блиск. Він розмістив їх, немов коштовні камені, у новій оправі. Він показав, що аж ніяк не зневажає повторення старих, знайомих істин; Він прийшов, щоб явити їх у їхній справжній силі й красі, славу яких люди Його часу ніколи не розпізнали. Сам будучи Автором цих об'явлених істин, Він міг відкрити людям їхній істинний зміст, звільняючи їх від помилкових тлумачень і хибних теорій, прийнятих провідниками та пристосованих до їхнього неосвяченого стану, їхнього браку духовності та любові до Бога. Він відкинув усе, що позбавляло ці істини життя й життєдайної сили, і повернув їх світові у всій їхній первісній свіжості та силі.

Якщо ми маємо Духа Христового і є співпрацівниками з Ним, нам належить продовжувати працю, яку Він прийшов звершити. Істини Біблії знову стали затемнені звичаєм, традицією та хибним ученням. Помилкові вчення популярного богослов'я зробили тисячі й тисячі скептиків і безвірників. Є помилки та непослідовності, які багато хто таврує як біблійне вчення, тоді як насправді це хибні тлумачення Писання, прийняті у віки папської темряви. Безліч людей було спонукано плекати хибне уявлення про Бога, подібно до того, як юдеї, введені в оману помилками та переданнями свого часу, мали хибне уявлення про Христа. "Коли б вони це знали, не розіп'яли б Господа слави." Нам належить відкрити світові істинний характер Бога. Замість того, щоб критикувати Біблію, прагнімо словом і прикладом представити світові її святі,

животворні істини, щоб ми "звістили чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до Свого дивного світла."

Ті злі, що поступово прокрадалися серед нас, непомітно відвели окремих осіб і церкви від благоговіння перед Богом і відгородили їх від тієї сили, яку Він бажає їм дарувати.

"Браття мої, нехай слово Боже залишається саме таким, яким воно є. Нехай людська мудрість не наслідиться послабити силу бодай одного вислову Святого Письма. Урочисте засудження в Книзі Об'явлення має застерегти нас від зайняття такої позиції. В ім'я мого Господа повелюю вам: 'Скинь взуття з ніг твоїх, бо місце, на якому ти стоїш, — земля свята.' " Свідчення, том 5, 707–711.